

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ.

Τιμάται, κατ' έτος δίσταλα 2, κατ' εξαμηνίαν 1, κατὰ τριμηνίαν 1/2, προπληρωτέα.
Εκδίδεται άπαξ τής εβδομάδος, άπροσδιορίστως.—Τιμή καταχώρησης, 6 στήχος λεπτά 15.



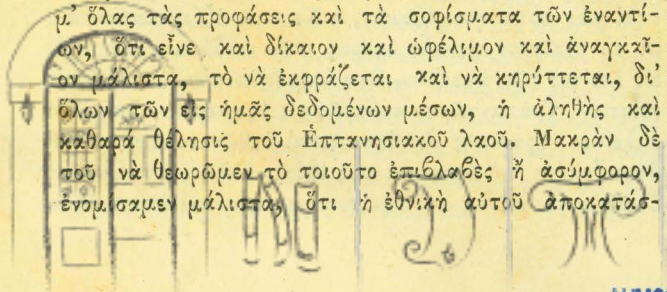
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 17 Ιανουαρίου 1852.

Με μεγίστην μας έκπληξιν και άλγος ένταυτῷ τής ψυχῆς μας, άκούομεν καθ' έκάστην ὄσα λέγουσιν εκείνοι, οί ὅποιοι, είτε ὑπὸ δειλίας, είτε ὑπὸ άξιοκατακρίτου εγωϊσμοῦ κυριευόμενοι, δέν ήθέλησαν πώποτε νά επιχειρισθῶσι τόν ἔθνικόν ὑπὲρ ανεξαρτησίας άγῶνα, και οὔτινες μη άρκοῦμενοι νά δικαιολογήσωσι καθ' ὅσον δύνανται τήν τοιαύτην των διωγωγὴν, ή διά νά εἴπωμεν σαφέστερα, νά καλύπτωσι τήν άισχράν προδοσίαν των, επιχειροῦσι, διά σφοδράς και εμπαιθεῦς επιθέσεως, διά ψευδολογιῶν και σοφισμάτων, ν' αποδείξωσι τοῦς ὑπὲρ τής ἔθνικῆς μας ανεξαρτησίας άγωνιζομένους, ὡς άπατεῶνας και καταστροφεῖς τής πατρίδος. Ημεῖς, οὔτινες παραιτήσαντες, διά τινα καιρόν, τήν προσφιλή εἰς ἡμᾶς ιδιωτικὴν ζῶην, εἰσήλθομεν εἰς σάδιον ὄλωσ άντίθετον τῶν φυσικῶν μας κλίσεων, μη άπαιτοῦντες μηδὲ ελπίζοντες τίποτε παρ' οὐδενός, αλλά με μόνην τήν πρόθεσιν τοῦ νά ὑπηρετήσωμεν κατὰ τὰς δυνάμεις μας τήν πατρίδα μας, και εἰς τοῦς ὁποίους ή άνάμνησις ὅτι ἐξεπληρώσαμεν εὐσυνειδήτως τὰ πρὸς αὐτὴν χρέη μας, θέλει εἶνε ποτὲ ή γλυκυτάτη τῶν άναμνήσεων, ήμεῖς, λέγομεν, άποτεινόμεθα και πάλιν πρὸς τοῦς συμπολίτας μας εκείνους, οὔτινες τήν αὐτὴν πατρίδα με ἡμᾶς ἔχοντες, εἰς τήν αὐτὴν τύχην με ἡμᾶς ὑπόκεινται, και κοινὴ μεταξύ ἡμῶν θέλει εἶνε ἐπίσης και ή εὐδαιμονία της καθῶς και ή κακοδαιμονία της.

Ἐλπίζομεν, και ἔχομεν δικαίωμα νά τὸ ἐλπίσωμεν, ὅτι θέλουσιν δώσει ὀλίγην προσοχὴν εἰς τοῦς λόγους μας, ὅτι θέλουσιν τοῦλάχιστον άκούσει αὐτοῦς άνευ προκαταλήψεως τινός, ή δυσμενείας, και με τήν άμεροληψίαν εκείνην ήτις χαρακτηρίζει τόν αληθὴ και δικαίον πολίτην.

Ημεῖς πάντοτε θεωρήσαμεν και εἰσέτι θεωροῦμεν, μ' ὄλας τὰς προφάσεις και τὰ σοφίσματα τῶν εναντίων, ὅτι εἶνε και δικαίον και ὠφέλιμον και αναγκαῖον μάλιστα, τὸ νά εκφράζεται και νά κηρύττεται, δι' ὄλων τῶν εἰς ἡμᾶς δεδομένων μέσων, ή αληθὴς και καθαρά θέλησις τοῦ Ἑπτανησιακοῦ λαοῦ. Μακρὰν δὲ τοῦ νά θεωρῶμεν τὸ τοιοῦτο επιβλαβὲς ή ασύμφωρον, ἔνομισαμεν μάλιστα, ὅτι ή ἔθνικὴ αὐτοῦ αποκατά-

τασις πρέπει νά ἦνε τὸ μόνον σημεῖον εἰς ὃ πρέπει νάί άπευθύνονται ὄλοι του οί άγῶνες και αἱ προσπάθειαι του· μηδὲ ήδυνήθημεν πώποτε νά καταπεισθῶμεν, ὅτι ὁ Ἑπτανησιακός λαός ἔπρεπε νά θέσῃ δάκτυλον σιγῆς εἰς τὸ στόμα του διά τὸ μεγαλύτερον ζήτημα, άφ' ὄσα δύνανται νά παρουσιασθῶσιν άπέναντί του, ὡς εἶνε εκείνο τής ἔθνικότητός του, ή ὅτι λογικὴ τις διαπάλη μετὰ τής προστασίας, στηριζομένη ἐπὶ τής αἰωνίας αρχῆς τῶν ἔθνικότητων και τής ελευθερίας, ἐδύνατο ποτὲ νά φέρῃ βλάβην τινὰ εἰς αὐτό. Άπειράκις τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐπενέλαβαν με ὑπερβολικὴν ἔμφρασιν οί αντίπαλοί μας. Μᾶς εἶπκν ὅτι ή άπελευθέρωσις μας ἔγκειται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ, και τὸ νά εργαζόμεθα ήμεῖς ὑπὲρ αὐτῆς, εἶνε ὡς νά θέλωμεν νά παραβιάσωμεν τήν θέλησίν του. Μάταιον σόφισμα! Ημεῖς βεβαίως δέν άρνούμεθα τήν ὑπαρξιν τής θείας προνοίας, και τήν επενεργειάν της ἐφ' ὄλων τῶν γενομένων, ἀλλ' ὁμιλῶν τις οὔτω, εἶνε, ὡς ν' άφαιρῆ τὸ αὐτεξούσιον ἀπὸ τόν ἄνθρωπον, καταδικάζων αὐτόν νά μένῃ άπαθὴς και ακίνητος, παραδιδόμενος οὔτω δέσμιος εἰς τὰς περιπετείας μιᾶς τυφλῆς και φαντασιοπλήκτου εἰμαρμένης. Ἄπ' εναντίας φρονοῦμεν, ὅτι τὸ νά επιτύχωμεν τήν ἔθνικὴν ανεξαρτησίαν μας, μήτε αδύνατον εἶνε, μήτε θέλει γίνεῖ τοῦτο άνευ τής ημετέρας συμπράξεως. Δέν δυνάμεθα, κατ' αληθειαν, νά ενοήσωμεν πῶς, αν εὐρωπαϊκὴ τις μεταβολὴ συμβῆ και νέαι συνθηκαι ἐπὶ τοῦ δικαίου και τής ελευθερίας συνομολογηθῶσι, ὑπὲρ εἶνε πολὺ πιθανόν, πῶς, λέγομεν, θέλουσιν εἰσκιουστῆ τὰ δικαία μας, ή τὰ παράπονά μας, ενῶ ήμεῖς πώποτε μηδ' ἐξεφράσαμεν μηδ' άπευθύνσαμεν τοιαῦτα; Φαντάζονται ἄρα οί εναντιοί μας, ὅτι εκείνοι οὔτινες μέλλουσιν νά λάβωσι κάμμιν φορὰν ὑπ' ὄψιν τὰ δικαία μας, θά ανοίξουν τὰ πλάγχθα τῶν θυμάτων διά νά μαντεύσωσι τί ἔχει ὁ Ἑπτανησιακός λαός κεκρυμμένον εἰς τήν καρδίαν του; ή ὅτι και αν μαντεύσωσι θά προνοήσωσιν ὑπὲρ τής ελευθερίας του, ενῶ οὗτος σιωπᾷ και εὐαρεστεῖται εἰς τὰς αἰύσεις του; Τοῦτο εἶνε αληθῶς παράξενον! Εἶνε μάλλον, εκ μέρους τινῶν δικαιολόγησις τής αδρανείας αὐτῶν, και τοῦ χουπτοῦ εγωϊσμοῦ τινῶν ἄλλων, ή, ἰδέα ἐξερχομένη ὑπὸ ψυχῆς πατριωτικῆς και αμερόληπτης. Αν επιθυμῶσι νά μένωσιν ὑπὸ τήν βρε-



ΠΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
 ΠΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΘΕΟΥ
 ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
 Α154.41.Φ4.0026

λη ἄς στείλῃ χωροφύλακας νὰ ἐκτελῶσι τὸ τοιοῦτο, διότι, αὐτοὶ δὲν δύνανται νὰ ἐμποδίσωσι κανένα τοῦ νὰ εἰσέρχεται εἰς τὴν Λέσχην!

Ἡ πρόνοια αὕτη τῆς ἐξουσίας διὰ τὰ συμφέροντά μας εἶνε ἀρκετὰ πατρικὴ, ἀλλ' εἶνε συγχρόνως καὶ γελοία. Πῶς ἄς ἀκούσωσιν οἱ ἀναγκῶσταί μας καὶ ἄλλα γελοιοδέστερα. Οἱ ἀδελφοὶ ΚΚ. Ἀντώνιος καὶ Νικόλαος Βρυώνης ἐξ Ἐρίσου, προετράπησαν παρὰ τῆς Ἀστυνομίας πρότινων ἡμερῶν, ὅπως εἰσέλθωσι νὰ κατοικήσωσιν εἰς τὴν πόλιν. Οἱ ΚΚ. οὗτοι ἀπήντησαν, ὅτι ἕνεκα τῶν οικιακῶν των ὑποθέσεων τοῖς ἦτο ἀδύνατον τὸ τοιοῦτο κατὰ τὸ παρὸν· ζητήσαντες δὲ προθεσίαν τινὰ, ὅπως διατάξωσι τὰς ὑποθέσεις των ἔλαβον ταύτην. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ὁ Ἀστυνόμος τοὺς ἐνθυμήθη πάλιν καὶ τοὺς προέτρεψεν ἐκ νέου νὰ ἐνθυμηθῶσι τὴν ὑπόσχεσίν των, ἀλλ' οἱ Κύριοι οὗτοι οἵτινες δὲν εἶχαν πολλὴν ἐπιθυμίαν νὰ μεταφερθῶσιν εἰς Ἀργοστόλιον ἀντέτεινον ζωηρῶς. Τότε ὁ Ἀστυνόμος εἰπὼν, ὅτι θέλει ζητήσῃ τὰς διαταγὰς τοῦ Τοποτηρητοῦ τοὺς ἀπέλυσε. Εἷς τινὰ νέον, πάλιν ἀπαγορεύθη ἡ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς χωρίου εἰς ἄλλο μετάβασις, μετὰ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἐκλογῶν. Ὁ νέος οὗτος ἔχων κρισολογίαν τινὰ, ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ μεταβῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου του, ἀλλ' ἡ Ἀστυνομία, ἣτις δὲν γνωρίζει τοὺς ξένους λογαριασμοὺς τὸν συνέλαβε καὶ τὸν ἐφυλάκισε, εὐρίσκεται δὲ εἰσέτι φυλακισμένος. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ Συντάκται τῆς Μεταρρυθμίσεως θέλουσι μᾶς συγχωρήσει ἂν τοὺς ἀηδιάσαμεν μὲ τὰ τοιαῦτα.

Γράφουσιν ἐκ Ζακύνθου.

Φίλε!

Τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων τοῦ λαοῦ εἶνε τὰ ἀκόλουθα· Ν. Κοργιανίτης, Φ. Δομενεγίνης, Α. Δεσσύλας, Ι. Λισγαράς, Ν. Δομενεγίνης, Γ. Βερίκιος, Γ. Μινέτος, Φ. Κουφίνος, Δ. Βακόμης, Α. Θεριανός, Δὲν ἔχω καιρὸν νὰ σὰς γνωστοποιήσω τὰς καθ' ἡμῶν φρικώδεις καταδρομὰς. Λέγεται, ἡ μάλιστα εἶνε βέβαιον, ὅτι ἡ νομιμότης τῶν καταλόγων μας, διαφιλονικεῖται διὰ τὴν αἰτίαν ὅτι ὑπάρχουσιν εἰς αὐτοὺς νόθαι ὑπογραφαί· τὸ ψεῦδος ἐντὸς ὀλίγου θέλει ἀποκαλυφθῆ. Ὁ Κ. Δρακούλης μετὰ τοῦ ΚΚ 'Ρώμ. καὶ τοῦ τοποτηρητοῦ εἶνε ἡ μάλιστα τῆς Ζακύνθου, ἐνῶ ὁ ἑπαρχος Κ. Λούντζης φέρεται μὲ τιμὴν καὶ ἀμεροληψίαν. Ὁ Δικαστὴς Ἀντώνιος Στραβοπόδης διεφώνησε ἐπὶ τῆς ἀπόφασεως, διὰ τῆς ὁποίας κατεδικάσθησαν τόσοι πολῖται ριζοσπάσταί, ὡς κατέχοντες ὅπλα χωρὶς ν' ἀνανεώσωσι τὰς ἀδείας των. Οἱ Δικασταὶ οἵτινες κατεδίκασαν εἶνε οἱ ὑποψήφιοι τῆς κυβερνήσεως Κούρτσολας καὶ Πλέτσας.

Λέγεται μετὰ θετικότητος, ὅτι μεταξὺ τῶν ἀρχαίων καὶ ἀντιδῶν μέσων τὰ ὁποῖα ἡ κυβέρνησις μεταχειρίζεται ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν ἐκλογὴν, προσπαθεῖ διὰ τῶν ὀργάνων τῆς νὰ πείσῃ ἀπλοϊκοὺς τινὰς ἀνθρώπους νὰ παρουσιασθῶσι νὰ ψηφίσωσι, καὶ ἄς μὴν ἔχωσι ψήφον. Ὅταν δὲ οὗτοι παρακτιροῦν εἰς αὐτήν, ὅτι δὲν εἶναι καταχραμένοι εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον, τοὺς ἀπαντᾷται

ὅτι ἡ κυβέρνησις εἶναι διὰ αὐτοὺς καὶ ἄς μὴ φοβῶνται τίποτε.

Ἄς προσέχῃ λοιπὸν ἕκαστος μὴ γίνῃ θύμα τῆς μωροπιστίας του, διότι τὸ πρᾶγμα ἤδη ἐξεσκεπάσθη, καὶ ἕκατὸν ὀφθαλμοὶ στέκονται προσηλωμένοι καὶ προσεκτικοὶ πρὸς ἀνακάλυψιν τοιοῦτου ἐγκλήματος τὸ ὁποῖον τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ 236 ἄρθ. τοῦ ποινικοῦ μας Κώδικος.

Δύο ἐκ τῶν ὑποψηφίων τῆς κυβερνήσεως, ἂν καὶ ἀπεφάσισαν νὰ θυσιάσωσι τὰ ἴδια των συμφέροντα ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, δὲν ἠδυνήθησαν ὁμῶς νὰ ὑποφέρωσι μικρὰν τινὰ προσβολὴν, τὴν ὁποίαν ἔλαβον ἀπὸ δύο ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ. Οἱ ΚΚ. Κωνσταντῖνος Ε. Μεταξᾶς καὶ Τιμόθεος Φορέστης περιερχόμενοι ὡς ψηφοθῆρες τὴν ἐξοχὴν, ἐφθασαν καὶ εἰς τὸ προάσειον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ὅπου δύο τινὲς τοὺς εἶπαν, νὰ φύγουν καὶ νὰ μὴ μολύνωσι τὸν τόπον των. Τὸ τοιοῦτο ἂν καὶ δὲν ἦτο βεβαίως εὐγενὴς ὑποδεξιότης, εἰς τοιαύτας ὁμῶς περιστάσεις, δὲν ἦτο καὶ πολλὸ ἄτοπον. Οἱ ὑπερασπισταὶ μας οὗτοι, μὲ δικηγορικὴν ἐτοιμότητα τοὺς ὑπήντησαν, ὅτι αὐρίον θέλουσι στείλει ἱερέα νὰ τοὺς ἀγιάσῃ, καὶ τῶ ὄντι τὴν ἐπύριον ἡ Ἀστυνομία ἔστειλε χωροφύλακα καὶ συλλαβοῦσιν αὐτοὺς τοὺς ἔστειλεν εἰς τὰ δεσμοτήρια, ὅπου διαμένουσιν εἰσέτι.

Ἐπειδὴ ἐδημοσιεύθη παράρτημά τι τοῦ 53 ἀριθμοῦ τοῦ Χωρικοῦ, ἄνευ οὐδεμιᾶς εἰδήσεως τῆς διευθύνσεως, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἠθελεν εἶσθαι εἰς ἄλλας περιστάσεις ἀταξία ἀσυγχώρητος, εἰδοποιούμεν τὸ τοιοῦτο εἰς τὸ δημόσιον, καὶ ἐπομένως παρακαλοῦμεν τοὺς πράξαντας τὸ τοιοῦτο νὰ μὴ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὰ τῶν ἄλλων καθήκοντα.

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

- ΚΚ. Γεράσιμος Α. Λιβαδάς.
- Ἡλίας Ζεοβός 'Ιακωβάτος.
- 'Ιωσήφ Μουφερράτος.
- Σταματέλος Σ. Πυλαρινός.
- Γεώργιος Τυπάλδος 'Ιακωβάτος.
- Θεόδωρος Δημητρίου Καροῦσος.
- 'Ανδρέας π. Δημητρίου Κατσαίτης.
- 'Αναστάσιος π. Καίσαρος Μεταξᾶς.
- Κωνσταντῖνος Μ. Φωκᾶς.
- Κωνσταντῖνος Ἀννίνος Χωραφᾶς.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Ὁ ὑπεύθυνος ἐκδότης, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΠΑΘΗΣ.
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η. ΣΑΛΠΗΣ.

